

מסורת הש"ס

- ↑ ”וַיֵּלַד דִּמְנָאָה, (ג) עֲרִיכִין ה, (ג) עֲרִיכִין כח; (ד) לַעֲיֵל יד; (ה) נָשִׁי מוֹסְפוֹת תְּמוּרָה כו: דִּיהָ לֹא אִמְרוּן, (ו) סוּטָה כה, (ז) סוּטָה מה; (ח) לַעֲיֵל מַה: מִיר מו: עִישׁ, (י) פֶּאֶה פִּי׳ מ״ה עִישׁ, (כ) ״וַיֵּלַד דִּמְנָאָה, (ל) תְּמוּרָה ו. מִסּוֹת טו: בִּיק׳ גַּד, (מ) סוּטָה כה, (ז) וַיֵּ בַּי אֲדָם. רִשׁ״שׁ, (ס) ״לַעֲיֵל יד, (ע) ״וַיֵּלַד בְּסַפְרִי תֵּלָא כד יט, (פ) רִשׁ״ל גִּוּרֵס כַּהֲ, (צ) מַהֲרַשׁ״א גִּוּרֵס כִּדְמִינָא בִּירוּשְׁלָמִי מִסָּ׳ מַעֲשֵׂוֹת פֶּרֶק ג, (ק) ״וַנִּישׁ מוֹס׳ בִּיק׳ גַּד. דִּיהָ מִירְחוּן,

מוסף רש"י

לפריחה בבגדים.
אס פרוח הארעט בכל הבגד (חבויים סס).
שהיא טהורה. ואע"פ שלא נאמר אלא בלדס ואס פרוח תפרח וגו' (נדח יט).
המקנא (נבדח יט).
לשאל קדש לקט (נבדח יט) וקנא תא אשמו (סוטה ב).
מקנא על פי שונים.
אס תא להסקותה לר"י להביא שני עדים שאמר לה בפניהם אל תסמרי עמו, ואס לא קינא לה כני עמי אינה נאסרת עליו כפסחיה ואיני מפקה (שם).
ומשקה על פי עד אחד בוי.
ואפילו אין עדים שנקמיה אלא עד אחד או הוא עצמו אומר ראיהי שנקמיה אחר שקינאמי לה.
נאסרת כפסחיה עד שפתחה.
ולקמן יליפון מקראי שסמריהא אוסרתה עליו מנפק (שם).
ר' יהושע אומר.
לר"י ב' עדים ח"ף לכסמיה (שם).
אין לו.
למורע.
בחן יד בוי.
אין לו טהרה ערומות.
לפי שאין יכול לקיים בו מן דס ושמן על כן ידו (נודי חז).
דבעין קרא דכתיב (ויחטא טז).
רבי אליעזר אומר בוי.
לא בני קרא דכתיב (דעיל חח).
מצות פאה להפריש מן הקמה.
דכתיב לא תכלה פלח שדה לקצור (ביק יד).
מירדו.
מתחיל את הכרי ברחת ומירוח הוי גמר מלאכה למעשר (שם)
לדקבע למעשר ולתמומה (תמורה ו).
מעשר ונותן לו.
שלא להפסיד העני,
שהלקט והשכחה והפאה פטורין מן המעשר וחי הביאן לירי חייב (מכות סד).
הלך מעשר כל מעשרותיו תחלה ואחר כך נתן לו פאה כדי שלא יפסד עני,
שאלו היה נותנו קודם מירוח,
אע"פ שעני מלך לקט שכחה ופאה הכרה ועושה מהן כמי פטור מן המעשר,
שהרי הפקר הוא,
אבל עכשיו שנתמרח ביד בעל הבית נתחייב במעשה,
דהכי אמרינן במסכת ברכות (מ:) לקט שכחה ופאה שעשאל בגוון הוקבעו (ביק יד).
אף מפרשי מן העיסה.
פאה אס לא מנה ככר, ואילו לח"מ מן העיסה לא, דקנייה בשינוי והוי ממון שאין לו מוצנין דעד השתא דשה לאו שניי הוא,
דלכול הוא כמו שהיה (שם).
סח לי זעירא.
שהיה מאנשי ירושלים (סוטה כח).

אלו הן הנחנקין

לפריחה בצגדים.
אס פרוח תפרח הארעט ונתמלא כל הצגד:
אדס שפרחה בכולו טהור.
דכתיב (ויקרא יג)
אס פרוח תפרח הארעט וגו'
ופליגי רבנן עליה.
והיכא דפרחה בצגד כולו והכניסו למקדש או הנוגע בו נכנס למקדש לרבנן חייב ולר' יונתן פטור:
המעריך פחוס

מזן חדש.
אמר על פחות מבזן חדש ערכו עליו והתורה לא נתנה לו ערך דגבוי ערכין כתיב (ויקרא ס)
ואס מזן חדש וגו':
ר"מ **אומר נטון דמיו**.
כמה שהוא נמכר בשוק דקסבר אין אדס מוציא דבריו לבטלה ויודע שאין ערך לפחות מבזן חדש וגמר ואמר לשס דמיס ולרבנן פטור.
ואס תא גיצבר ומשכנו לר"מ הוי הקדש ואין אשה מתקדשת בו אלא אס כן יודע בו כדמתן (קידושין דף נב):
ובהקדש כמזיד קידש בשוגג לא קידש ולרבנן לא הוי הקדש והרי הוא של צעלים לקדש בו האשה והאחר שקדש בו אינה מקודשת.
א"נ לר"מ הוי הקדש והנהנה ממנו מציא אשס מעילות והרי אותו אשס קדש קדשים והאכלו בטומאת גופו חייב כרת ולרבנן לא הוי הקדש והרי של צעלים הוא והנהנה ממנו לא מעל ואס הציא אשס מעילות חולין לעורה הוא ואין חייבין עליו משום טומאה:
לנדק הכיס.
ומועלין בהן:
לכהניס.
ואין מועלין בהם:
שחל על קדשי קדשים.
כדמתן (ערכין דף כח):
מחרים אדס את קדשיו אס נדר נותן דמיהם ואס נדבה נותן את טובתם כפי חלק שס לו זה כדמפרש במסכת ערכין י"ב המקדשים:
צינורא.
מולג קטן שטווין בו זבז:
ר' כהניס^[א].
כדמפרש בפרק קמא^[ב]
י כהניס כמזבין צפרשה.
אס נפדית כפחות מעשרה בני אדס עדיין הקדש היא ומועלין זה ולרבנן אין מועלין זה:
המקנא לאשמו.
המתמה בלשמו אל תסמרי עס איש פלוני:
ומשקה על פי עד אחד.
שכא ואמר אני ראיהי שנקמיה ואס לא השקה נאסרת עליו ותנן (סוטה דף דד)
אלו לא שותות ולא נוטלות כמזבתן האומרת איני שותה והיכא דליכא עידי סמירה ואמרה איני שותה לרבי אליעזר אין לה כמזבה לרבי יהושע יש לה כמזבה שאינה נאסרת עליו ואס מכרה לאחר כמזבתה קנה.
ואס תופס ממונו של זה כדי כמזבה הרי הוא שלו לקדש בו את האשה ולרבי אליעזר הוי גזל ולא קידש:
מאין היו מודדין.
לידע אי זו עיר קרובה אל החלל:
מטבירו.
ואותה שקרובה לטבירו תציא את העגלה ולא הקרובה

לחוטמו:
ר' **עקיבא אומר מחוטמו**.
ובמסכת סוטה [מה:] מפרש טעמא מר סבר עיקר חיותיה בלפיה ומר סבר עיקר חיותיה בטבוריה:
ממקום שנעשה חלל.
דהיינו מלואריה דסתם חלל מן האורז כדמפרש התם לתת אותך על לווארי חלל רשעים [יחזקאל כא].
ומנן (קידושין ט):
המקדש בצגלה ערופה אינה מקודשת ואס מדד זקן ממרח מטבירו וכו"ד מחוטמו והציאו אלו עגלה ואלו עגלה למר זו עגלה אסורה ואין מקדשין בה וזו אינה עגלה ומקדשין בה ולמר הוי איפכא:
אין לו טהרה עולמים.
דבעינן קרא דכתיב כדאמרן בנגמר הדין [לעיל מה א]:
נותן על מקומו.
על מקום הבזות נותן דס האשס וטהור ליכנס למקדש ולאכול קודש דהיינו זדונו כרת:
שלא אינן לקט.
שאין דרך להפקדין:
שלשה אינן שכחה.
בסיפרא^[א]
י"ף לה מקראי צפרשת שכחה.
ואס נחלק זקן ממרח ואמר אף שלשה שכחה וצא עני ונטלן וצא בעל הבית ונטלן הימנו לזקן ממרח הוי גזל ואין מקדשין בו אשה ולרבנן מקודשת:
מלוא פיהא מפריש מן הקמה.
דכתיב לא תכלה [ויקרא כג]
אלא הנח לפניהם והם יקצרוהו:
מרחו.
פ' בכרי נתחייב במעשר דנגמרה מלאכתו הלכך מעשר תחילה את הכרי מכל מעשרותיו ונותן לו את הפאה שאילו הפרישה לא היו עניים לריכין לעשרה דלקט שכחה ופאה פטורין מן המעשר:
אף מפריש מן העיסה.
אס טחנה ולשה ולת"ק טחנה פטור דקנייה בשינוי.
ואס תא עני ונטל כדי פאה משטחנה לר' ישמעאל לא הוי גזל לרבנן הוי גזל:
עקביא בן מהללאל.
נחלק על חכמים בלשכת הגזית בד' דברים במסכת עדיות (פ"ה משנה ו)
שהיה אומר לבנו בשעת מיתתו חזור בך בד' דברים שהייתי אומר אומר לא אצא ואתה מפני מה לא חזרתה בהם אמר לו אני שמעתי מפי המרוצים והם שמעו מפי המרוצים הם עמדו בשמועתן ואני עמדתי בשמועתי אבל אתה שמעת מפי היחיד וכו':
על קינויו.
שקינא לאשמו אל תסמרי עס פלוני:
קינויו מחול.
ואס נסתרה אינה נאסרת עליו:

אלו הן הנחנקין פרק עשירי סנהדרין

פח.

מרחו מעשר ונותן לו.
ואפילו למאן דאית ליה צריכה כל זמן שלא הפריש פיהא ולא ציררה היה הכל שלו ונתחייב הכל במעשר ושזב לא יפטור וא"ת תרומה נמי למני שטורס ונותן לו וכו"ת דתרומה בלאו הכי יפריש העני דכל פיהא חייבת בתרומה חדא דאס כן הרי הוא מקדים מעשר לתרומה גדולה ועוד דתנן במסכת תרומות פ"ק [מ"ה]
אין תורמין מן הלקט מן השכחה ומן הפיהא וי"מ דלהכי לא תני תורס דלפילו הפקיר לאחר מירוח פטור מן התרומה ^[א]
(דמתן במסכת מעשרות פ' שלשה מינין)
פירות ממורחין בשדה מכונסין אסורים משום גזל מפחורים מותרין צין כך צין כך חייבין במעשר ופטורים מן התרומה וליתא דצירושל^[ב]
מפרש דלהכי פטורין מן התרומה לפי שאי אפשר לגזון שעתקר אלא אס כן נתרמה ממנו תרומה גדולה לפיכך אין לר"ך לתרוס כשמאל פירות דמסתמא הופרשה מהם תרומה גדולה ונראה לפרש דמשום דתרומה דבר מועט לא חש להזכיר^[א]:
קינויו מחול.
היינו דוקא קודם שנמחקה המגילה אבל לאחר מיען אין יכול למחול:
מסית

השקאת סוטה בפלוגתא דרבי אליעזר ור' יהושע דתנן ^[א]
המקנא לאשתו ר"א אומר מקנא על פי שנים ומשקה על פי עד אחד או על פי עצמו ר' יהושע אומר ^[ב]
מקנא על פי שנים ומשקה על פי שנים עריפת עגלה בפלוגתא דרבי אליעזר ורבי עקיבא דתנן ^[א]
מאין היו מודדין רבי אליעזר אומר מטיבורו ר' עקיבא אומר ימחוטמו ר' אליעזר בן יעקב אומר ממקום שנעשה חלל מצוארו טהרת מצורע בפלוגתא דר' שמעון ורבנן דתנן ^[א]
אין לו בהן יד בהן רגל אזון ימנית אין לו טהרה עולמית ר' אליעזר אומר נותן לו על מקומו ויוצא רבי שמעון אומר ^[א]
נותן על של שמאל ויוצא בשעריך זה לקט שכחה פיהא לקט דתנן ^[א]
השני שבלין לקט שלשה אינן לקט שכחה שני עומדין שכחה שלשה אינן שכחה ועל כולן ב"ש אומרים שלש לעני וארבע לבעל הבית פיהא בפלוגתא דר' ישמעאל ורבנן ^[א]
דתנן ^[ב]
מצות פיהא להפריש מן הקמה לא הפריש מן העומרין לא הפריש מן העומרין יפריש מן הקמה לא הפריש מן העומרין עד שלא מירחו מירחו מעשר ונותן לו משום רבי ישמעאל אמרו ^[א]
אף מפריש מן העיסה:
ג' בתי דינין וכו':
אמר רב כהנא הוא אומר מפי השמועה והן אומרין מפי השמועה אינו נהרג כך הוא בעיני והן אומרין כך הוא בעינינו אינו נהרג וכל שכן הוא אומר מפי השמועה והן אומרין כך הוא בעינינו אינו נהרג עד שיאמר כך הוא בעיני והן אומרים מפי השמועה תדע שהרי לא הרגו את עקביא בן מהללאל ור' אלעזר אומר 'אפילו הוא אומר מפי השמועה והן אומרין כך הוא בעינינו נהרג כדי שלא ירבו מחלוקות בישראל ואם תאמר מפני מה לא הרגו את עקביא בן מהללאל מפני שלא הורה הלכה למעשה תנן כך דרשתי וכך דרשו חבריך כך למדתי וכך למדו חבריך מאי לאו דהוא אמר מפי השמועה והם אומרין כך הוא בעינינו לא הוא אומר כך הוא בעיני והם אומרים מפי השמועה ת"ש ^[א]
דאמר רבי יאשיה שלשה דברים סח לי זעירא מאנשי ירושלים
יבעל שמחל על קינויו קינויו מחול בן

לחוטמו:
ר' **עקיבא אומר מחוטמו**.
ובמסכת סוטה [מה:] מפרש טעמא מר סבר עיקר חיותיה בלפיה ומר סבר עיקר חיותיה בטבוריה:
ממקום שנעשה חלל.
דהיינו מלואריה דסתם חלל מן האורז כדמפרש התם לתת אותך על לווארי חלל רשעים [יחזקאל כא].
ומנן (קידושין ט):
המקדש בצגלה ערופה אינה מקודשת ואס מדד זקן ממרח מטבירו וכו"ד מחוטמו והציאו אלו עגלה ואלו עגלה למר זו עגלה אסורה ואין מקדשין בה וזו אינה עגלה ומקדשין בה ולמר הוי איפכא:
אין לו טהרה עולמים.
דבעינן קרא דכתיב כדאמרן בנגמר הדין [לעיל מה א]:
נותן על מקומו.
על מקום הבזות נותן דס האשס וטהור ליכנס למקדש ולאכול קודש דהיינו זדונו כרת:
שלא אינן לקט.
שאין דרך להפקדין:
שלשה אינן שכחה.
בסיפרא^[א]
י"ף לה מקראי צפרשת שכחה.
ואס נחלק זקן ממרח ואמר אף שלשה שכחה וצא עני ונטלן וצא בעל הבית ונטלן הימנו לזקן ממרח הוי גזל ואין מקדשין בו אשה ולרבנן מקודשת:
מלוא פיהא מפריש מן הקמה.
דכתיב לא תכלה [ויקרא כג]
אלא הנח לפניהם והם יקצרוהו:
מרחו.
פ' בכרי נתחייב במעשר דנגמרה מלאכתו הלכך מעשר תחילה את הכרי מכל מעשרותיו ונותן לו את הפאה שאילו הפרישה לא היו עניים לריכין לעשרה דלקט שכחה ופאה פטורין מן המעשר:
אף מפריש מן העיסה.
אס טחנה ולשה ולת"ק טחנה פטור דקנייה בשינוי.
ואס תא עני ונטל כדי פאה משטחנה לר' ישמעאל לא הוי גזל לרבנן הוי גזל:
עקביא בן מהללאל.
נחלק על חכמים בלשכת הגזית בד' דברים במסכת עדיות (פ"ה משנה ו)
שהיה אומר לבנו בשעת מיתתו חזור בך בד' דברים שהייתי אומר אומר לא אצא ואתה מפני מה לא חזרתה בהם אמר לו אני שמעתי מפי המרוצים והם שמעו מפי המרוצים הם עמדו בשמועתן ואני עמדתי בשמועתי אבל אתה שמעת מפי היחיד וכו':
על קינויו.
שקינא לאשמו אל תסמרי עס פלוני:
קינויו מחול.
ואס נסתרה אינה נאסרת עליו:

בן

עין משפט ונר מצוה

- א [מ"י פ"ב מהל' טומאת נרעט הל"ח]:
- ב [מ"י פ"א מהל' ערכין הל' ג סמג עשין קכח]:
- ג [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ד [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ה [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ו [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ז [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ח [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ט [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- י [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- יא [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- יב [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- יג [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- יד [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- טו [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:

- י [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:

- א [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ב [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ג [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ד [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ה [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ו [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ז [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ח [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ט [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- י [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- יא [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- יב [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- יג [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- יד [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- טו [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:

- א [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ב [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ג [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ד [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ה [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ו [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ז [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ח [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ט [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- י [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- יא [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- יב [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- יג [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- יד [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- טו [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:

- א [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ב [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ג [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ד [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ה [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ו [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ז [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ח [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ט [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- י [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- יא [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- יב [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- יג [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- יד [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- טו [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:

- א [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ב [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ג [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ד [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ה [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ו [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ז [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ח [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ט [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- י [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- יא [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- יב [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- יג [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- יד [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- טו [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:

- א [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ב [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ג [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ד [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ה [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ו [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ז [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ח [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ט [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- י [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- יא [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- יב [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- יג [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- יד [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- טו [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:

- א [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ב [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ג [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ד [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ה [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ו [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ז [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ח [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ט [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- י [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- יא [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- יב [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- יג [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- יד [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- טו [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:

- א [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ב [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ג [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ד [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ה [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ו [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ז [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ח [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- ט [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- י [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- יא [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- יב [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- יג [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- יד [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]:
- טו [מ"י פ"א מהל' א סמג עשין קכג]: